

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 8388/11.02.2025, formulată de, cu sediul social în localitatea, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator și convențional prin avocat, cu sediul procesual ales în, împotriva adresei nr. 252/04.02.2025, reprezentând rezultatul procedurii de atribuire, emisă de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în, în cadrul atribuirii contractului având ca obiect „.....”, s-a solicitat:

„1. Anularea Adresei nr. 252/04.02.2025 de comunicare a rezultatului procedurii de atribuire (...); anularea raportului procedurii de atribuire, precum și a proceselor verbale de evaluare și a tuturor actelor subsecvente;

2. Obligarea Autorității Contractante la reluarea procedurii de evaluare a propunerilor tehnice și financiare, cu respectarea prevederilor legislației achiziției publice și a Caietului de sarcini;

3. Obligarea Autorității Contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta”.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică adresa nr. 252/04.02.2025, reprezentând comunicarea rezultatului achiziției directe amintite, emisă solicitând cele menționate în partea introductivă.

În susținere, contestatorul prezintă o serie de argumente.

Ca probe, sunt prezentate înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr. 1780/27.02.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 12777/27.02.2025, ..., în calitate de

autoritate contractantă, solicită respingerea contestației după cum urmează:

A. în principal, se invocă excepția tardivității formulării acesteia;

B. în subsidiar, se invocă excepția lipsei de interes a contestatoarei și lipsa de obiect;

C. în mod cu totul subsidiar, ca fiind neîntemeiată și nefondată, având în vedere că este o achiziție directă.

Totodată, autoritatea contractantă precizează că motivele invocate de contestator fac parte din procedura simplificată și nicidecum din cadrul unei achiziții directe.

Prin adresele nr. 12438 și nr. 12439/409/C2/26.02.2025, în temeiul art. 15 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, a fost pusă în discuția părților excepția lipsei de competență materială a Consiliului în soluționarea contestației, întrucât aceasta nu vizează o procedură de atribuire, în sensul art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, ci o achiziție directă, fiind, totodată, solicitat un punct de vedere față de declinarea cauzei către, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 12540/27.02.2025, contestatorul a răspuns solicitării, menționând că, *în conformitate cu Caietul de sarcini pct. II Obiectul contractului Tip Anunț: se face referire expresă la aplicabilitatea Anexei nr. 2 – din Legea nr. 98/2016 și, de asemenea, conform Anunțului – în cadrul rubricii: Tip contract.* Potrivit contestatorului, autoritatea contractantă nu a optat pentru o achiziție directă, ci pentru o procedură de atribuire, conform art. 68, respectiv procedură simplificată având ca obiect achiziționarea serviciilor sociale.

Făcând trimitere la dispozițiile art. 7 alin. (2) și art. 111 din Legea nr. 98/2016, contestatorul consideră că și când valoarea estimată este sub prag, suntem tot în prezența unei proceduri de achiziție, respectiv procedură simplificată proprie.

În concluzie, contestatorul este de părere că procedura de atribuire aleasă de autoritatea contractantă se încadrează între procedurile de atribuire prevăzute la art. 68 din Legea nr. 98/2016, motiv pentru care, în opinia sa, Consiliul are competență materială în prezenta cauză, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Autoritatea contractantă a răspuns solicitării prin adresa nr. 1781/27.02.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 12795/27.02.2025, precizând că este de acord cu lipsa competenței materiale a CNSC, fiind o achiziție directă.

Totodată, menționează faptul că, la acest moment, la, Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal se află încă un dosar pe rol, înregistrat sub nr. 298/85/2025 depus de

..... a constituit cautiunea în cuantum de lei prin recipisa de consemnare nr. din data de 11.02.2025, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr. 438/13.02.2025.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat o *achiziție directă* având ca obiect, prin publicarea în SEAP a anunțului publicitar nr., la care a anexat documentația de atribuire, valoarea estimată fiind de lei, fără TVA.

Împotriva rezultatului evaluării ofertelor comunicat prin adresa nr. 252/04.02.2025, ... a formulat contestația de față.

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, cu încadrarea în termenul prevăzut la art. 24 [alin. \(1\)](#), iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei, Consiliul va analiza, cu prioritate, excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu.

Verificând competența de soluționare a prezentei contestații, Consiliul constată că achizitorul nu a organizat o procedură de atribuire potrivit dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 98/2016, ci a recurs la achiziționarea directă.

În stabilirea acestei concluzii, Consiliul are în vedere că intenția a fost aceea de a organiza o *achiziție directă*, aspect care rezultă și din informațiile procesului-verbal înregistrat sub nr. 249/04.02.2025, încheiat la data de 31.01.2025, cu ocazia deschiderii ofertelor primite, în cuprinsul căruia se specifică procedura de atribuire: *achiziție directă*. În același sens se reține că, în documentele depuse de autoritatea contractantă la dosarul cauzei, se identifică și înscrisul Strategie de contractare *cu privire la achiziția directă privind Programul Național Masă sănătoasă pentru preșcolari și elevii unităților de învățământ preuniversitar de stat din*

Se mai reține faptul că valoarea achiziției, de 209.496,00 lei, este una care permite organizarea unei *achiziții directe*, inclusiv pentru serviciile cuprinse în Anexa 2, cum sunt cele aferente prezentei cauze.

Față de argumentele contestatorului prin raportare la dispozițiile art. 111 din Legea nr. 98/2016, în sensul că și dacă valoarea serviciilor este sub pragul prevăzut de art. 7 din același act normativ, înseamnă că suntem tot în prezența unei proceduri simplificate proprii, Consiliul face trimitere la dispozițiile alin. (5) ale acestui din urmă temei legal, conform căroră legiuitorul a dat libertatea autorităților contractante de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 270.120 lei, cum este cazul dedus judecății.

Cu alte cuvinte, o autoritate contractantă are dreptul, atunci când urmărește să obțină servicii cu o valoare mai mică de 270.120 lei, să nu mai organizeze o procedură de atribuire, conform celor enumerate la art. 68 din Legea nr. 98/2016, astfel cum a acționat și

Este adevărat că folosirea improprie, în anumite situații, a termenilor de specialitate poate crea confuzii în privința modalității de atribuire a contractului, însă, dincolo de aceasta, după cum rezultă și documentele întocmite de autoritate, intenția ei a fost de a organiza o achiziție directă pentru obținerea serviciilor, iar nu o procedură de atribuire, interpretare confirmată chiar de achizitoare.

În contextul conturat, se reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la **procedurile de atribuire a contractelor**, prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2). Conform alin. (2) al aceluiași articol contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent.

Procedurile de atribuire sunt arătate la art. 68 din Legea nr. 98/2016: Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor de achiziție publică/ acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluții cu o valoare estimată egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la art. 7 alin. (5), sunt următoarele:

- a) licitația deschisă;
- b) licitația restrânsă;
- c) negocierea competitivă;
- d) dialogul competitiv;
- e) parteneriatul pentru inovare;
- f) negocierea fără publicare prealabilă;
- g) concursul de soluții;
- h) procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice;
- i) procedura simplificată.

Coroborând prevederile legale enunțate, este cert că procedurile asupra cărora se pronunță Consiliul sunt cele reglementate de Legea nr. 98/2016.

Relevanță prezintă și dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, din care rezultă fără echivoc că **achiziția directă** este singura procedură exceptată de la aplicarea acestei legi – a) act al autorității contractante - orice act, orice operațiune care produce sau poate produce efecte juridice, neîndeplinirea în termenul legal a unei obligații prevăzute de legislația în materie, omisiunea ori refuzul de a emite un act sau de a efectua o anumită operațiune, în legătură cu sau în cadrul unei proceduri de atribuire, **fără a include achiziția directă care intră sub incidența Legii nr. 554/2004**, prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, de art. 82 din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, sau de art. 50 din Legea nr.

100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare], dar și prevederile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016: **Autoritatea contractantă are dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 270.120 lei**, respectiv lucrări, în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 900.400 lei.

Normele de competență materială sunt de ordine publică, astfel că organizatorul sau participantii la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații ce nu vizează procedurile de atribuire.

Determinând că nu au relevanță în speță prescripțiile Legii nr. 101/2016, competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, fără a se ține seama de alegerea de către contestator a atacării la Consiliu a achiziției în cauză.

Văzând cele de mai sus și luând în considerare dispozițiile:

- art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire;
- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;
- art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ de cu activitate jurisdicțională competent;
- art. 2 Cod de procedură civilă, care stipulează că dispozițiile codului constituie procedura de drept comun în materie civilă; ele se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare;
- art. 95 pct. (1) Cod de procedură civilă, conform căruia tribunalul judecă în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;
- art. 132 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căruia instanța de judecată este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent,
- art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel;

- art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 care stabilește că Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.

Consiliul urmează să admită excepția lipsei competenței sale materiale de soluționare a contestației, invocată din oficiu, și să trimită cauza (contestația, împreună cu dosarul constituit) spre instanța competentă, în considerarea art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 101/2016.

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care stabilesc că litigiile privind actele administrative emise de autoritățile publice locale și județene se soluționează în fond de tribunalele administrativ fiscale, în acord cu dispozițiile alin. (3) al aceluiași temei legal, se reține a fi competent pentru soluționarea prezentei contestații, ... - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Date fiind cele ce preced, în temeiul art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va declina competența de soluționare a contestației formulată de, către, Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal.

Raportat la cele stabilite mai sus, Consiliul nu va mai proceda la cercetarea fondului cauzei sau a altor excepții.

Prezenta decizie nu este supusă niciunei căi de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția privind lipsa competenței materiale a CNSC în soluționarea cauzei, invocată din oficiu, și declină competența de soluționare a contestației formulată de către în contradictoriu cu, în favoarea, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către această instanță judecătorească, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Fără cale de atac.